

Sjuåriga Linus Rosenberg har haft många funderingar kring livet och döden efter det traumatiska som hände hans syster.

FOTO: ARNE FORSELL/BILDBYRÅN

FOTO: ARNE FORSELL/BILDBYRÅN

I dag känner familjen Rosenberg otrolig tacksamhet över att några ärr är det enda som är kvar av mötet mellan dottern och maneten.

Frisk igen efter manetattack

■ **LIVSÖDE.** Ida Rosenbergs brännmärken har bleknat men ärran finnas kvar

TYRINGE
Ida Rosenberg har återhämtat sig efter mötet med dödsmaneten som orskade henne hjärt- och andningsstillestånd.

Bakom det röda huset på Sanatorievägen leker nioåriga Ida Rosenberg med sin lillebror Linus Rosenberg. Hundarna Zelda och Tora lufsar nyfiket runt barnen. För bara ett par månader sedan brände sig Ida på en så kallad kubmanet vid strandkanten på en öde ö i Thailand.

– Kommer du ihåg att du

var sur och att du inte ville med ut och snorkla när det hände? frågar lillebror Linus sin syster.

Familjen befann sig 75 meter ut i vattnet för att snorkla. Ida var med ut men var tvungen att gå in till stranden igen för att hon hade glömt snorkelutrustningen.

En meter från stranden börjar Ida hoppa och skrika. Längre än så kommer hon inte ihåg i dag. Mamma Jenny Rosenberg berättar att brandmannen Anders Brunzell råkade ligga i närheten och kom till und-

sättning medan de i ren panik började simma mot stranden. Ida fick hjärtstillestånd och Anders inledde hjärt- och lungräddning fram tills en resortanställd fått tag på en speedbåt som kunde transportera familjen och den medvetlösa flickan till fastlandet.

På sjukhuset fick de på knackig engelska veta att om hon överlever första dygnet så kommer hon troligen att klara sig. Det var bara en fråga om hur mycket gift hon fått av maneten.

– Alla grät, till och med pappa, säger sjuåriga Linus. Ida överlevde första dyg-

net men gled fortfarande in och ut ur medvetlöshet.

När hon vaknade var hon förvirrad och frågade gång på gång vem det var som hade tatuerat henne och varför. Nu ställdes föräldrarna inför oron om hon hade blivit hjärnskadad under hjärt- och andningsstilleståndet.

I dag, ett par månader senare, är det enda bestående menet hos Ida brännmärken på benen och fingrarna. Fast det finns sådant som inte syns också.

– Både Ida och Linus har haft funderingar kring dö-

den. Det har blivit så påtagligt för dem och för oss också, att någon i familjen faktiskt kan dö, säger Jenny Rosenberg.

När Ida kom tillbaka till skolan var det uppståndelse kring Ida. Kompisarna i skolan som hade hört om henne i media.

– De sa att de var glada för att jag levde och att de hade gråtit, säger Ida.

Tiden efter manetattacken har Ida varit trött. Hon har ätit smärtstillande tabletter för att lindra det onda. Fortfarande i dag smörjer hon in brännmär-

kena som sticker och kliar. Hon tycker att det känns konstigt med ärran.

– Ingen vet när de försvinner men antagligen kommer de gå bort i takt med att hon växer upp, säger Jenny.

Läkarna i Thailand sa att Ida var allergisk mot maneter. Det har hon bestämt att hon är mot de här hemma i Sverige också. Hon kommer dock inte att sluta bada hävdar hon bestämt.

– Nej, för jag är modig, säger Ida Rosenberg och ler stort.

Louise Johansson

louise.johansson@nsk.se

Kom och träffa mig i Hästveda idag

Mellan klockan 10 och 11 finns jag på servicekontoret för att ta emot nyhetstips och förslag till artiklar från er i Hästveda.

Rune Gomer - rune.gomer@nsk.se
Norra Skånes kontaktperson i Hästveda

NorraSkåne